

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 05 / ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການກໍ່ສ້າງ
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການກໍ່ສ້າງ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການ ຄຸ້ມຄອງ, ການອະນຸຍາດ, ການຄວບຄຸມ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ທຸກປະ ເພດ ແລະ ທຸກລັກສະນະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ມີ ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ການປະຢັດ, ຄວາມສະດວກສະບາຍ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຜັງເມືອງ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແນໃສ່ສິ່ງເສີມການພັດທະນາການກໍ່ສ້າງ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ທັນສະໄໝ, ເທົ່າທຽມກັບມາດຕະຖານສາກົນ, ປະສິມປະສານລະຫວ່າງ ການນຳໃຊ້ພູມບັນຍາ, ວັດສະດຸ ກໍ່ສ້າງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຮັກສາເອກະລັກຂອງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາທັດສະນີຍະພາບ, ຄວາມ ສວຍສົດງົດງາມຂອງຕົວເມືອງ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 2. ການກໍ່ສ້າງ

ການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາກິດຈະການປຸກສ້າງ, ການສ້າງ ແລະ ການ ສ້ອມແປງ ໂດຍເລີ່ມຈາກ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ການ ປະກອບ ແລະ ການຕິດຕັ້ງ ຈົນກ້າວໄປເຖິງ ການສຳເລັດສິ່ງກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດໂຄງການລົງທຶນ, ການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ແລະ ການກຳນົດແຜນຜັງລວມ ເຊັ່ນ: ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການບູລະນະ, ການປະຕິສັງຂອນ, ການຂະຫຍາຍ, ການດັດແປງ, ການຕໍ່ເຕີມ, ການທັບມ້າງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ;
2. ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ກິດຈະກຳ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການກໍ່ສ້າງປະເພດຕ່າງໆ ໂດຍມີຂອບເຂດ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ມີການກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ມີແຮງງານ ຫຼື ບໍລິສັດກໍ່ສ້າງ, ມີງົບປະມານ, ມີແຜນດຳເນີນງານ, ມີການກຳນົດເວລາເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດ;
3. ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນມາຈາກແຮງງານຄົນ, ວັດຖຸ, ພາຫະນະກົນຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ ການກໍ່ສ້າງ ພ້ອມດ້ວຍ ເຄື່ອງປະກອບ ແລະ ເຄື່ອງຕິດຕັ້ງຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນ ຢູ່ກັບ ໜ້າດິນ, ເທິງໜ້າດິນ, ຢູ່ໃຕ້ດິນ, ຢູ່ໃຕ້ນ້ຳ ແລະ ຢູ່ເທິງໜ້ານ້ຳ ທີ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງ ຕາມການອອກແບບ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ເປັນປະໂຫຍດຂອງສ່ວນບຸກຄົນ, ເປັນລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ສັງຄົມ;
4. ລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເຕັກນິກ ໝາຍເຖິງ ລະບົບຊົນລະປະທານ, ລະບົບການຂົນສົ່ງ, ລະບົບການຈະລາຈອນ, ລະບົບເຄືອຂ່າຍສື່ສານ, ລະບົບສະໜອງພະລັງງານ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ລະບົບແສງສະຫວ່າງສາທາລະນະ, ລະບົບນ້ຳປະປາ, ລະບົບບຳບັດນ້ຳໄສໂຄກ, ນ້ຳເບື້ອນ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳໃນຕົວເມືອງ, ລະບົບເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ, ສຶກສາ, ກິລາ, ການຄ້າ, ທີ່ພັກອາໄສ, ການບໍລິການສາທາລະນະ ແລະ ສວນສາທາລະນະ;
6. ກິດຈະການກໍ່ສ້າງພິເສດ ໝາຍເຖິງ ກິດຈະການທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຂັ້ນຕອນປົກກະຕິ ເຊັ່ນ: ກິດຈະການສະເພາະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ຕາມຄຳສັ່ງຮີບດ່ວນ ຂອງລັດຖະບານ;
7. ມາດຕະຖານກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ກຳນົດ ຫຼື ກົດລະບຽບທາງດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ໂຄງສ້າງ ແລະ ສິ້ນສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ;
8. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າຂອງທຶນ ຫລື ຜູ້ຮັບມອບໝາຍ ໃຫ້ນຳໃຊ້ທຶນເຂົ້າໃນການດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງ;
9. ບໍລິສັດຮັບໝົາກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາກັບ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສ້ອມແປງ;

10. ຜູ້ແຂ່ງຂັນປະມູນ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ຖືກຕ້ອງກັບເງື່ອນໄຂການຄັດເລືອກ ແລະ ການແຂ່ງຂັນປະມູນ ຕາມຮູບການໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເປັນຜູ້ກຳນົດ;
11. ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ ໝາຍເຖິງ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອະທິບາຍ ແລະ ແຜນແຕ້ມທີ່ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນທິດທາງ ໃນການອອກແບບ ຊຶ່ງສະໜອງເງື່ອນໄຂພື້ນຖານທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການກະກຽມ ລະດັບການລົງທຶນທັງໝົດ ແລະ ເປັນພື້ນຖານ ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນການອອກແບບຕໍ່ໄປ;
12. ການອອກແບບພື້ນຖານ ໝາຍເຖິງ ການອອກແບບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍແຜນຜັງທີ່ຕັ້ງ ຂອງໂຄງການ,ແຜນຜັງລວມ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະ ແລະ ລາຍລະອຽດ ຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ ໃນຂອບເຂດຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
13. ການອອກແບບລະອຽດ ໝາຍເຖິງ ການອອກແບບກໍ່ສ້າງຄົບຊຸດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ແຜນຜັງວິສະວະກຳ ແລະ ບັນດາຮູບຂະຫຍາຍ ໃນສ່ວນທີ່ຕ້ອງການຄວາມລະອຽດຊັດເຈນ ພ້ອມທັງ ແຜນຜັງການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕ່າງໆ;
14. ແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ ໝາຍເຖິງ ແຜນແຕ້ມ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ລັກສະນະ, ຮູບຊົງ, ຂະໜາດ, ສັດສ່ວນ, ວັດສະດຸ, ລະດັບໂຄງສ້າງ, ເນື້ອທີ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ສິນສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
15. ແຜນຜັງວິສະວະກຳ ໝາຍເຖິງ ແຜນແຕ້ມ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຂະໜາດ, ຈຳນວນ ແລະ ປະລິມານຂອງໂຄງປະກອບທາງດ້ານເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ພ້ອມດ້ວຍຮູບຂະຫຍາຍທີ່ຈຳເປັນ;
16. ການຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ, ການກວດກາ ທາງດ້ານວິຊາການ ຢູ່ໃນຂະບວນ ການກໍ່ສ້າງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຂອງສະຖາປະນິກ ຫລື ວິສະວະກອນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ມີຄຸນນະພາບ, ຖືກຕ້ອງຕາມການອອກແບບ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ງົບປະມານ ຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
17. ການຕິດຕາມ, ກວດກາການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການກວດກາຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ນັບແຕ່ມີເລີ່ມຕົ້ນຈົນຮອດມີສຳເລັດໂຄງການ;
18. ການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການຢັ້ງຢືນໂຄງການທີ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງຖືກຕ້ອງ ຕາມ ແບບແຜນຜັງ, ກຳນົດໝາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກກໍ່ສ້າງ;
19. ພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ທັງໝົດ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ລວມທັງ ພື້ນທີ່ ທີ່ຈະຖືກສະໜອງ ຕາມໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;

20. ລາຄາຫົວໜ່ວຍການກໍ່ສ້າງ ໝາຍເຖິງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງກິດຈະການກໍ່ສ້າງປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ເຊັ່ນ: ເປັນແມັດມົນທົນ, ເປັນແມັດກ້ອນ, ເປັນ ແມັດຍາວ, ກິໂລແມັດ ແລະ ອື່ນໆ;
21. ການປຸກສ້າງ, ການສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງໃໝ່ ລວມທັງ ການປະກອບອຸປະກອນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສາຍສົ່ງ, ເຄື່ອງຈັກ ທີ່ພົວພັນກັບການກໍ່ສ້າງ;
22. ການສ້ອມແປງ ໝາຍເຖິງ ການປັບປຸງ, ດັດແປງ, ແກ້ໄຂ ສ່ວນທີ່ເປ່ເພ, ຊຸດໂຊມຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ;
23. ການຕໍ່ເຕີມ ໝາຍເຖິງ ການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ ແລະ ບໍລິມາດ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ;
24. ການບູລະນະປະຕິສັງຂອນ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ວັດຖຸ ຫຼື ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ຫັດສະນີຍະພາບ, ທຳມະຊາດ ຄືນສູ່ສະພາບ ແລະ ເອກະລັກດັ້ງເດີມ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ລັດ ສິ່ງເສີມ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ການກໍ່ສ້າງ ທຸກປະເພດ ໃຫ້ດຳເນີນໄປຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດ ໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ລາຄາຫົວໜ່ວຍການກໍ່ສ້າງ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ການປະຢັດ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສວຍງາມ, ການຮັກສາເອກະລັກຂອງຊາດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ທັງສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງພາຍໃນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ ພາຍໃນປະເທດ ມີເງື່ອນໄຂເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ພັດທະນາສີມິແຮງງານ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ກິດຈະການກໍ່ສ້າງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ການດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນແມ່ບົດ ການພັດທະນາ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ແຜນຜັງເມືອງ, ແບບແຜນຜັງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍການກໍ່ສ້າງ;
2. ຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບ ເກີນຂອບເຂດ ມາດຕະຖານ ທີ່ກຳນົດຕໍ່ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ທິວທັດທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບໍ່ສ້າງຄວາມລຳຄານ ເກີນຂອບເຂດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຢູ່ໃກ້ຄຽງກັບ ການກໍ່ສ້າງ;

3. ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ໄປຄຽງຄູ່ກັບ ການອະນຸລັກ ປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ລວມທັງ ການຮັກສາເອກະລັກຂອງຊາດ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຜົນຕອບແທນສູງສຸດ ໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທັງໃຫ້ມີ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ຜູ້ພິການ ແລະ ຜູ້ອາຍຸສູງ ເປັນຕົ້ນ ໃນການກໍ່ສ້າງ ອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະອື່ນໆ;
5. ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງສະຖາປະນິກ ແລະ ວິສະວະກອນ ພາຍໃນ ໃນກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ;
6. ມີການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ສຸຂະພາບຂອງ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 6. ພັນທະ ຂອງພົນລະເມືອງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ການກໍ່ສ້າງ, ໃຫ້ຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ ກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນລະບົບພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງມໍລະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 7. ຂອບເຂດ ການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ ສຳລັບທຸກກິດຈະການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ກິດຈະການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມ ແປງ ທີ່ມີມູນຄ່າສູງ ທີ່ເປັນຂອງສ່ວນບຸກຄົນ, ຂອງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ຕົວເມືອງ, ຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບຂົນສົ່ງ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ລະບົບປ້ອງກັນຕະຝັ່ງເຈື່ອນ, ລະບົບໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ລະບົບເຄຫະສະຖານ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ລະບົບ ການກໍ່ສ້າງ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ກິດຈະການກໍ່ສ້າງອື່ນໆ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ກິດຈະການກໍ່ສ້າງພິເສດ ຊຶ່ງມີລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ.

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບ ອະນຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ, ຕ່າງປະເທດ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການຮ່ວມມືດ້ານການລົງທຶນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດສັນຍາ, ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ກິດຈະການກໍ່ສ້າງ
ໝວດທີ 1

ປະເພດ, ລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດ ການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 9. ປະເພດການກໍ່ສ້າງ

ປະເພດການກໍ່ສ້າງ ຈັດແບ່ງຕາມຂະແໜງການ ດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ:
 - ລະບົບຂົນສົ່ງ ເຊັ່ນ: ຂົວທາງ, ທາງລົດໄຟ, ທ່າເຮືອ, ອຸໂມງ, ຄອງເດີນເຮືອ ແລະ ສະໜາມບິນ;
 - ລະບົບເຄຫະສະຖານ ເຊັ່ນ: ເຮືອນ, ອາຄານ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນ, ວັດ, ໂຮງຈັກ, ໂຮງງານ, ສາງນ້ຳມັນ, ທ່ໍ່ສົ່ງນ້ຳມັນ, ອາຍແກັດ, ປັ້ນນ້ຳມັນ, ສະໜາມກິລາ, ສວນສາທາລະນະ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງ;
 - ລະບົບນ້ຳປະປາ ແລະ ສຸຂາພິບານ ເຊັ່ນ: ສະຖານີດູດນ້ຳ, ໂຮງງານຜະລິດນ້ຳປະປາ, ທ່ໍ່ສົ່ງ ແລະ ທ່ໍ່ແຈກ, ຮ່ອງ, ທ່ໍ່ ແລະ ອຸໂມງ ລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ນ້ຳໂສໂຄກ;
 - ລະບົບໂທລະຄົມມະນາຄົມ ເຊັ່ນ ສະຖານີດາວທຽມ, ສະຖານີຮັບສົ່ງຄວາມຖີ່ວິທະຍຸສື່ສານ;
 - ລະບົບປ້ອງກັນຕະຝັ່ງເຈື່ອນ ແລະ ປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ.
2. ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້:

ລະບົບຊົນລະປະທານ ເຊັ່ນ: ຮ່ອງຊົນລະປະທານ, ເໝືອງ, ຝາຍ, ອ່າງເກັບນ້ຳ;
3. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່:
 - ລະບົບໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ: ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ໂຮງງານໄຟຟ້າ, ສະຖານີຮັບ ແລະ ຈ່າຍກະແສໄຟຟ້າ, ລະບົບສາຍສົ່ງ;
 - ລະບົບການກໍ່ສ້າງ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 10. ລັກສະນະການກໍ່ສ້າງ

ລັກສະນະການກໍ່ສ້າງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງ, ປຸກສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ;
2. ການສ້ອມແປງ;
3. ການຕໍ່ເຕີມ;
4. ການບູລະນະປະຕິສັງຂອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 11. ຂະໜາດການກໍ່ສ້າງ

ການກໍ່ສ້າງ ແຕ່ລະປະເພດ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຂະໜາດໃຫຍ່;
2. ຂະໜາດກາງ;
3. ຂະໜາດນ້ອຍ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ຂະໜາດການກໍ່ສ້າງ ແຕ່ລະປະເພດທີ່ຕົນຄູ່ມຄອງ ໂດຍອີງຕາມມູນຄ່າ, ທີ່ຕັ້ງ, ລະດັບຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ. ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດນັ້ນ ໃຫ້ກຳນົດຢ່າງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 12. ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ການກໍ່ສ້າງ

ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນບັນທັດຖານ, ມາດຕະຖານສົມທຽບ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ ໃນການວາງແຜນງົບປະມານ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການກໍ່ສ້າງ.

ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກທີ່ວ່າໄປ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍັງເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກສະເພາະ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍການກໍ່ສ້າງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 13. ວຽກງານກົດຈະການກໍ່ສ້າງ

ວຽກງານກົດຈະການກໍ່ສ້າງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
2. ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການກຳນົດ ການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
3. ການອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ;
4. ການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
5. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
6. ການຄວບຄຸມ ການກໍ່ສ້າງ;
7. ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ.

ໝວດທີ 2

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 14. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ການສຶກສາທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ວິຊາການ ຫຼື ແຮງງານກໍ່ສ້າງ, ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສິດທິຜົນ ຂອງການລົງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ປະເພດ, ລັກສະນະ ແລະ ຂະໜາດການກໍ່ສ້າງ.

ທຸກໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີເຕັກນິກສັບສົນ, ນຳໃຊ້ທຶນຮອນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕ້ອງມີການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນເສຍກ່ອນ ໂດຍສະເໜີໃຫ້ມີຫຼາຍທາງເລືອກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງດຳເນີນການສຶກສາລະອຽດ.

ສຳລັບ ກິດຈະການກໍ່ສ້າງ ຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີເຕັກນິກສັບສົນ ແລະ ມູນຄ່າບໍ່ສູງນັ້ນ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ.

ມາດຕາ 15. ບົດລາຍງານ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ບົດວິພາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ການປະເມີນໂຄງການກໍ່ສ້າງ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ການສຶກສາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 16. ຄາດໝາຍ ຂອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄາດໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
2. ມູນຄ່າ, ອາຍຸການນຳໃຊ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ປະສິດທິຜົນ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
4. ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕ່າງໆ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ເກີດຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
5. ແຜນການດຳເນີນງານ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 17. ເນື້ອໃນ ຂອງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ດ້ານແນວທາງນະໂຍບາຍ ແມ່ນ ສຶກສາກ່ຽວກັບ ແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ພົວພັນກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
2. ດ້ານການເງິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງການລົງທຶນ ແມ່ນ ປະເມີນມູນຄ່າລວມຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານທຶນຮອນໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ບັນດາແຫລ່ງທຶນ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການລົງທຶນ ລວມທັງຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ດ້ານເຕັກນິກ ແມ່ນ ສຶກສາ ກ່ຽວກັບຂະໜາດຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ທາງດ້ານພູມສາດ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ຕະຫລອດເຖິງການຄຸ້ມຄອງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ມີຄວາມຍືນຍົງ;
4. ດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແມ່ນ ສຶກສາ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວັດສະດຸ, ອຸປະກອນ, ແຮງງານ, ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ສຶກສາ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນ, ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໃນການສ້າງຕັ້ງ ຄະນະຄຸ້ມຄອງໂຄງການສະເພາະ ເພື່ອປະສານງານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
6. ດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແມ່ນ ສຶກສາ ກ່ຽວກັບການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານຂອງປະຊາຊົນ, ກຸ່ມເບົາໝາຍທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການກະຈາຍລາຍໄດ້, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ລວມທັງການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ, ການຕັ້ງພູມລຳເນົາໃໝ່, ການປົກປັກຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນມູນມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ;
7. ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ສຶກສາ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ເຊັ່ນ: ຊີວະນາໆພັນ, ແຫລ່ງນ້ຳທຳມະຊາດ, ດິນພ້ຳອາກາດ ແລະ ອື່ນໆ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການອັນເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 18. ການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຖືກຮັບຮອງເອົາ ໂດຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບ ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 3

ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການກຳນົດ ການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 19. ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການສຳຫຼວດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສ້າງເປັນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍມີການປະເມີນປະສິດທິຜົນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອກຽມໃຫ້ແກ່ການອອກແບບ.

ການອອກແບບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ການສ້າງແຜນຜັງລະອຽດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການສ້າງແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ວິສະວະກຳ ແລະ ເຕັກນິກຄົບຊຸດ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ກຳນົດເວລາການກໍ່ສ້າງ.

ທຸກໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງມີການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ແລະ ປະເມີນລາຄາກໍ່ສ້າງ ຍົກເວັ້ນໂຄງການກໍ່ສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີເຕັກນິກບໍ່ສັບສົນ ແລະ ມູນຄ່າບໍ່ສູງ ໂດຍແມ່ນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 20. ຂັ້ນຕອນ ຂອງການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳ ແລະ ວິໄຈ ຂໍ້ມູນ;
2. ອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ປະເມີນມູນຄ່າ ແບບລວມໆ;
3. ອອກແບບພື້ນຖານ;
4. ອອກແບບລະອຽດ, ປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
5. ກະກຽມເອກະສານປະມູນໂຄງການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 21. ຄາດໝາຍ ຂອງການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄາດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ຖ້າຫາກເປັນໂຄງການກໍ່ສ້າງເຄຫະສະຖານຄວນມີເອກະລັກ ທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳຂອງຊາດ ປະສົມປະສານກັບ ສິ່ງຍອດຍິ່ງຂອງຍຸກສະໄໝ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ທິວທັດທຳມະຊາດ;
2. ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກກໍ່ສ້າງ ຂອງແຕ່ລະປະເພດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ພ້ອມທັງ ສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງພາຍໃນ;

3. ຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ;
4. ຮັບປະກັນການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ຊັບສິນສາທາລະນະ, ຄວາມປອດໄພທາງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງບຸກຄົນ.

ມາດຕາ 22. ການຮັບຮອງເອົາເອກະສານ ການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ເອກະສານການສຳຫຼວດ, ອອກແບບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ປະກອບດ້ວຍ ແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ແຜນຜັງວິສະວະກຳ ແລະ ເຕັກນິກຄົບຊຸດ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານກໍ່ສ້າງ.

ໂຄງການກໍ່ສ້າງທີ່ໄດ້ຜ່ານການສຳຫຼວດ, ອອກແບບແລ້ວ ຫາກເຫັນວ່າມີປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ກໍຈະຖືກຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ໂດຍອີງຕາມ ປະເພດ, ຂະໜາດ ແລະ ລະດັບ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງນັ້ນ.

ມາດຕາ 23. ການກຳນົດ ການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ສຳຫຼວດ, ຄຸ້ມຄອງ ແຫ່ງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ ບໍ່ດິນລາເຕຣິດ, ດິນດຳ, ດິນແດງ, ຊາຍ, ຫີນແຮ່, ຫີນໜາມໜໍ່, ຫີນບາຊານ, ຫີນປູນ, ດິນ ແລະ ຫີນກໍ່ສ້າງອື່ນຕາມບ່ອນທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ພ້ອມທັງ ກຳນົດການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ດັ່ງກ່າວ ລວມທັງ ດິນຈີ່, ດິນຂໍ້, ໄມ້ແປຮູບ, ເຫລັກເສັ້ນ, ເຫລັກຮູບປະພັນ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງອື່ນ.

ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາມາດຕະຖານວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ທີ່ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນຳສະເໜີ.

ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຄວບຄຸມການຜະລິດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍວັດສະດຸກໍ່ສ້າງໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ວາງອອກ.

**ໝວດທີ 4
ການອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ**

ມາດຕາ 24. ການຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ໃນລັກສະນະຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ປຸກສ້າງ, ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງ, ຕໍ່ເຕີມ, ບູລະນະປະຕິສັງຂອນ, ດັດແປງ ຫລື ຫັບມ້າງ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ຍື່ນຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ມາດຕາ 25. ການອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ

ພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຮັບເອກະສານຂໍອະນຸຍາດ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງແລ້ວ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ຕາມລະບຽບການ. ຖ້າຫາກການຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂແລ້ວ ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ກໍ່ອອກໃບອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ ຕາມລັກສະນະການກໍ່ສ້າງທີ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26. ເງື່ອນໄຂ ຂອງຜູ້ຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກອບເອກະສານ ຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
2. ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນໃຫ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ບ່ອນທີ່ຈະດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ມີເອກະສານການສຳຫລວດ, ອອກແບບ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນວັກທີ 3 ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ມີໃບອະນຸຍາດ ຊຸດດິນ ຫຼື ຖິມດິນ ບ່ອນທີ່ອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 27. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງມື້ຈະລົງມືກໍ່ສ້າງຕົວຈິງ ໃຫ້ຂະແໜງການອອກອະນຸຍາດຊາບ;
2. ຕິດປ້າຍບອກຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງໂຄງການ ຢູ່ສະໜາມກໍ່ສ້າງ;
3. ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ;
4. ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ຫລື ເອກະສານຕ່າງໆ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ມີປະສິດທິພາບ ໃນໄລຍະດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ;
5. ແຈ້ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ສຳເລັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອກວດກາຄືນ ຕາມສັນຍາ, ແບບແຜນຜັງເຕັກນິກຄົບຊຸດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 5
ການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 28. ເງື່ອນໄຂ ຂອງການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນການທົດແທນມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີຫຼັກຖານຂໍ້ມູນອ້າງອີງຖືກຕ້ອງ, ໜັກແໜ້ນ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ກ່ອນການລົງມືກໍ່ສ້າງ;
2. ມີການທົດແທນມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ, ດຳເນີນການຍົກຍ້າຍທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງມອບພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ກຳນົດຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ ທີ່ຈະສະໜອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ພາກ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ແຜນຜັງລວມຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
4. ກຳນົດເວລາ ສຳລັບການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕາຕະລາງເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ຫລື ຕາມການຕົກລົງຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດ.

ມາດຕາ 29. ການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍ

ການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການສະໜອງພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ, ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ;
2. ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຖືກຍົກຍ້າຍ ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ ບໍ່ຫລຸດລະດັບ ກ່ອນການຍົກຍ້າຍ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ທົດແທນມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 30. ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມເປັນກົກ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທັງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ມໍລະດົກ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນຜັງເມືອງ ແລະ ແຜນຜັງແມ່ບົດຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 6
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 31. ເງື່ອນໄຂ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ມີສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງທຸກຂະໜາດ ແລະ ມີສັນຍາຄວບຄຸມ ສຳລັບການກໍ່ສ້າງຂະໜາດ ໃຫຍ່ ແລະ ຂະໜາດກາງ ຫຼື ມີຄວາມສັບສົນທາງດ້ານເຕັກນິກ ໂດຍຜ່ານຮູບແບບການປະ ມູນທີ່ເໝາະສົມ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
3. ມີແຜນດຳເນີນໂຄງການກໍ່ສ້າງຢ່າງລະອຽດ ຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກ;
4. ມີມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະ ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ;
5. ຕິດປ້າຍບອກບັນດາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ: ຊື່ໂຄງການ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ຜູ້ອອກແບບ, ເລກທີຂອງໃບອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ, ຜູ້ກໍ່ສ້າງ, ຜູ້ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ, ມູນຄ່າ, ວັນ ເດືອນ ປີ ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສຳເລັດ ການກໍ່ສ້າງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບວັດຖຸບູຮານ ອັນເປັນຮ່ອງຮອຍ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ໃນ ເວລາດຳເນີນໂຄງການກໍ່ສ້າງນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍທັນທີ.

ມາດຕາ 32. ການປ່ຽນພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ການປ່ຽນພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປທາງອີກບ່ອນໜຶ່ງ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ການກໍ່ສ້າງມີ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ ຕາມແຜນຜັງທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ, ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບແວດ ລ້ອມອ້ອມຂ້າງ, ຮັບປະກັນຮູບຊົງ, ລັກສະນະ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງເດີມ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການປ່ຽນພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ມີຂັ້ນໃນກໍລະນີຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເພື່ອຕອບສະໜອງຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງລັດ;
2. ເມື່ອສະພາບພື້ນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ເມື່ອມີການພົບພໍ້ ວັດຖຸບູຮານ, ບໍ່ແຮ່ ທີ່ມີຄ່າສູງ ໃນເວລາດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ຢູ່ພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ ຮັບການສະໜອງໃຫ້.

ການປ່ຽນພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ ໂຄງການກໍ່ສ້າງນັ້ນ.

ມາດຕາ 33. ການທັບມ້າງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ

ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ຈະຖືກທັບມ້າງ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ມີການເປ່ເພ ແລະ ຊຸດໂຊມ ຊຶ່ງອາດມີຜົນສະທ້ອນ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ບໍ່ຖືກຕາມແບບແຜນຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມໃບອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ;
3. ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ແຜນຜັງເມືອງ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ;
4. ສິ່ງກໍ່ສ້າງຊົ່ວຄາວ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃນເວລາດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ ເມື່ອສຳເລັດ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ.

ການທັບມ້າງສິ່ງກໍ່ສ້າງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫລື ເຈົ້າຂອງສິ່ງ ກໍ່ສ້າງ. ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫລື ເຈົ້າຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລ້ວ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະທຳການທັບມ້າງ ຫລື ຮັຖອນ ແລະ ເກັບມ້ຽນ ສິ່ງກໍ່ສ້າງດັ່ງກ່າວ ໂດຍໃຫ້ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫລື ເຈົ້າຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງນັ້ນ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ.

ມາດຕາ 34. ການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ

ການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ໃນກໍລະນີທີ່ໄປ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕາມລະບຽບການຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ມີປ້າຍເຕືອນໄພ, ມີຮົ່ວອັອມສະໜາມກໍ່ສ້າງ, ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນແຮງງານ ເຊັ່ນ: ໜວກກັນກະທົບ, ເກີບ, ຖົງມື, ແວ່ນຕາກັນແສງ.

ໃນເວລາດຳເນີນການກໍ່ສ້າງໂຄງການໃດໜຶ່ງ ຖ້າຫາກມີເຫດສຸດວິໄສເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ນ້ຳຖ້ວມ, ລົມ ພະຍຸ, ໄຟໄໝ້, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ດິນຖະຫລົ່ມ ຫລື ໄພພິບັດອື່ນ ທີ່ກະທົບຕໍ່ການດຳເນີນໂຄງການກໍ່ສ້າງນັ້ນ ຜູ້ຮັບເໝົາ ຕ້ອງມີມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍານເຕືອນໄພ ໃນສະໜາມກໍ່ສ້າງ;
2. ຢຸດເຊົາການກໍ່ສ້າງຊົ່ວຄາວ ແລ້ວນຳໃຊ້ມາດຕະການແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ທັນເວລາ ເພື່ອຮັບປະ ກັນຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບສິນ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ລາຍງານເຫດການ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງ ຮີບດ່ວນ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ຢ່າງທັນການ.

ໝວດທີ 7 ການຄວບຄຸມ ການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 35. ການຄວບຄຸມ ການກໍ່ສ້າງ

ການຄວບຄຸມ ການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແບບແຜນຜັງ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
2. ດຳເນີນຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ, ຖ້າຫາກພົບເຫັນຂໍ້ຜິດພາດໃນເວລາດຳເນີນໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຜູ້ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ພ້ອມທັງມີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ທັນການ;
3. ສ້າງບົດບັນທຶກ ຫລື ບົດລາຍງານ ຜົນການຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ພ້ອມທັງເກັບຮັກສາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄວ້ເປັນຢ່າງດີ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ວ່າຈ້າງບຸກຄົນ ຫລື ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ປະສົບການທີ່ເໝາະສົມກັບໜ້າວຽກ, ປະເພດ, ຂະໜາດ ແລະ ລະດັບຂອງໂຄງການ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມ ການກໍ່ສ້າງ, ຍົກເວັ້ນ ໂຄງການກໍ່ສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີເຕັກນິກບໍ່ສັບສົນ ແລະ ມູນຄ່າ ບໍ່ສູງ.

ມາດຕາ 36. ການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ

ທຸກໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ພາຍຫລັງ ສຳເລັດການກໍ່ສ້າງນັ້ນ. ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ການກໍ່ສ້າງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມ ການອອກແບບ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ກໍຈະອອກ ໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 37. ການມອບ-ຮັບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ

ພາຍຫລັງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ມີການກວດກາ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລ້ວ ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງເຮັດເອກະສານ ກ່ຽວກັບການມອບ-ຮັບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງນັ້ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງການມອບ-ຮັບໂຄງການ ແຕ່ລະປະເພດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມເດືອນ.

ໄລຍະເວລາ ແລະ ມູນຄ່າ ຄຳປະກັນໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແຕ່ລະປະເພດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ມາດຕາ 38. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ໃນການດຳເນີນໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄັດເລືອກ, ຈັດຕັ້ງການປະມູນ ແລະ ເຊັນສັນຍາກັບ ບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ເພື່ອດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ເພື່ອຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ;
2. ດັດແກ້ແບບແຜນຜັງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ມູນຄ່າກໍ່ສ້າງໂຄງການຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ປະຢັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ;
3. ຊຳລະຄ່າກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ແລະ ຄ່າຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ;
4. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການດຳເນີນງານ ຂອງບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ໃນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ແຈ້ງ, ແນະນຳ, ສັ່ງໂຈະຊົ່ວຄາວ ຫລື ຢຸດເຊົາໂຄງການກໍ່ສ້າງຢ່າງຖາວອນ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ຫລື ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ແລະ ຕາມຄຳແນະນຳ ຂອງຕົນ;
6. ເກັບມ້ຽນທຸກເອກະສານກ່ຽວກັບບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜົນການວິໄຈດົນ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ສິນສ່ວນໂຄງສ້າງທີ່ສຳຄັນ, ແຜນຜັງການກໍ່ສ້າງທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງກ່ອນການກໍ່ສ້າງ, ແຜນຜັງການກໍ່ສ້າງຕົວຈິງ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງບໍລິສັດສຳຫລວດ, ອອກແບບ, ວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ

ບໍລິສັດສຳຫລວດ, ອອກແບບ, ວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ທີ່ຈຳເປັນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ສຳລັບ ແຕ່ລະປະເພດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການອອກແບບ;
2. ອອກແບບແຜນຜັງ, ອອກແບບ-ຄິດໄລ່ໂຄງສ້າງວິສະວະກຳ, ແຕ້ມຮູບພາກສ່ວນລະອຽດ ຂອງໂຄງສ້າງ;
3. ກຳນົດການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ປະເມີນມູນຄ່າການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານລະອຽດ;
4. ພິຈະລະນາ ປັບປຸງຄືນແຜນຜັງ ທີ່ເຫັນວ່າ ບໍ່ເໝາະສົມ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
5. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການສຳຫລວດ, ອອກແບບ ແລະ ການວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 40. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ

ບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນດຳເນີນງານນັບແຕ່ມີເລີ່ມຕົ້ນຮອດມີສຳເລັດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ເພື່ອຮັບຮອງເອົາ;
2. ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແບບແຜນຜັງ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກຳນົດໝາຍ ເຕັກນິກ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ຕາມສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ;
3. ແຈ້ງໃຫ້ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນລົງມືປະຕິບັດໜ້າວຽກທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາຕົວຈິງ;
4. ຄຸ້ມຄອງສະໜາມກໍ່ສ້າງ, ປະຕິບັດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃຫ້ແທດເໝາະກັບ ປະເພດ, ຂະໜາດ ແລະ ລັກສະນະຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍ, ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜູ້ຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງ;
5. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫລື ອົງການກວດກາ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຕາມວັນເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ;
6. ສະເໜີດັດແກ້ແບບແຜນຜັງ ແລະ ມູນຄ່າ ໂຄງການຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ;
7. ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນການບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ, ປະຕິບັດວຽກບໍ່ ຖືກຕ້ອງ ຕາມແບບແຜນຜັງ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ ສ້າງທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ຍ້ອນການປະໝາດເລີ່ມເລີ້ນໃນການປະຕິບັດວຽກງານ;
8. ເກັບຮັກສາ ແລະ ມອບ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜົນການວິໄຈ, ແຜນຜັງການກໍ່ສ້າງ ຕົວຈິງ, ເອກະສານດັດແກ້ການກໍ່ສ້າງ, ບົດບັນທຶກ, ບົດລາຍງານ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
9. ໄດ້ຮັບຄ່າກໍ່ສ້າງຕາມມູນຄ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 41. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ

ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກະກຽມເອກະສານການປະມູນ, ຮ່າງສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ເພື່ອຮັບ ໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ສ້າງ;
2. ກວດກາແຜນການ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ແລະ ແນະນຳວິທີການໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາປະຕິບັດຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ ຕາມແຜນຜັງ, ກຳນົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ;
3. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສະຫລຸບບໍລິມາດວຽກລະອຽດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມ ຖືກຕ້ອງ ໃຫ້ແກ່ການຊຳລະຄ່າກໍ່ສ້າງ;
4. ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງໜ້າວຽກ, ຂໍ້ສະດວກ, ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ບັນຫາອື່ນ ຂອງໂຄງ ການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
5. ຕົກລົງຮັບຮອງດ້ານເຕັກນິກ ຫລື ບໍ່ຮັບຮອງເອົາໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ ເຕັກນິກ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;

6. ລວບລວມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜົນການວິໄຈດົນ, ຜົນວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ສິ້ນສ່ວນໂຄງສ້າງທີ່ສໍາຄັນ, ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເບື້ອງຕົ້ນ, ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງຕົວຈິງ, ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ, ໃບປະເມີນລາຄາ, ບົດບັນທຶກ, ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະນັບແຕ່ມີເລີ່ມຕົ້ນຈົນຮອດມີສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງ ແລ້ວມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
7. ໄດ້ຮັບຄ່າຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ຕາມມູນຄ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ໝວດທີ 8

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 42. ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຄອບຄອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ບູລະນະ ສ້ອມແປງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານ, ປອດໄພ, ສະອາດ, ສວຍງາມ ແລະ ນໍາໃຊ້ຢ່າງຍາວນານ.

ມາດຕາ 43. ການນໍາໃຊ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຄອບຄອງສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ສິ່ງກໍ່ສ້າງນັ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຕ້ອງມີມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຕ້ອງການປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ນັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ກໍ່ສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເສຍກ່ອນ.

ພາກທີ III

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 44. ຮູບການລົງທຶນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ

ຮູບການລົງທຶນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ ປະກອບດ້ວຍ ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ, ວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ ແລະ ບໍລິສັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 45. ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ກ່ຽວກັບ ທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 46. ຂະໜາດ ຂອງທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການກໍ່ສ້າງ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ຂະໜາດ ຄື:

1. ຂະໜາດໃຫຍ່;
2. ຂະໜາດກາງ;
3. ຂະໜາດນ້ອຍ.

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ແຕ່ລະຂະໜາດ ແມ່ນ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 47. ປະເພດທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ

ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ມີ ສີ່ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຳຫຼວດອອກແບບ;
2. ການວິໄຈວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
3. ທີ່ປຶກສາ;
4. ການຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ.

ແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດກໍ່ສ້າງ ອາດຈະຈັດແບ່ງອອກເປັນລະດັບຕ່າງໆ ໂດຍອີງຕາມຂະໜາດ, ມູນຄ່າ, ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ໄລຍະການນຳໃຊ້ ຊຶ່ງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ IV

ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 48. ສັນຍາສຳຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງເຮັດສັນຍາສຳຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງກັບ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ, ສະຖາປະນິກ ຫລື ວິສະວະກອນ ຕາມແຕ່ລະໜ້າວຽກຂອງໂຄງການ ຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ ທາງດ້ານວິຊາການ ຢູ່ໃນຂະ

ບວນການກໍ່ສ້າງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມການອອກແບບ.

ມາດຕາ 49. ເນື້ອໃນ ຂອງສັນຍາສໍາຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ

ສັນຍາສໍາຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ມີເນື້ອໃນ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍການໜ້າວຽກ ຂອງການສໍາຫຼວດອອກແບບ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ;
2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສໍາຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ;
3. ໄລຍະເວລາ ແລະ ແຜນການສໍາຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມແຕ່ລະໜ້າວຽກຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
4. ການລາຍງານຜົນ ຂອງການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ;
5. ການປັບໃໝ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດສັນຍາ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມກຳນົດເວລາ;
6. ການດັດແກ້, ການຍົກເລີກ ຫລື ສິ້ນສຸດສັນຍາ;
7. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
8. ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 50. ການປະມູນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການເຂົ້າປະມູນ ຂອງບໍລິສັດສໍາຫຼວດອອກແບບ, ທີ່ປຶກສາການກໍ່ສ້າງ

ການສໍາຫຼວດອອກແບບ, ການຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາການກໍ່ສ້າງ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຕ້ອງມີການປະມູນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ການເຂົ້າປະມູນຂອງບໍລິສັດສໍາຫຼວດອອກແບບ, ທີ່ປຶກສາການກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງຂັ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ມີສະຖາປະນິກ ແລະ ວິສະວະກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ມີປະສົບການ ໃນການສໍາຫຼວດອອກແບບ, ຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ສົມຄູ່ກັບຂະໜາດ ແລະ ລັກສະນະຂອງແຕ່ລະປະເພດໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ມີຖານະການເງິນຕີ, ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
4. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານການປະມູນ.

ມາດຕາ 51. ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ

ພາຍຫຼັງ ທີ່ມີການສຳຫຼວດອອກແບບແລ້ວ ກ່ອນການດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງເຮັດສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງນຳກັນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 52. ເນື້ອໃນ ຂອງສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ

ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເປົ້າໝາຍ, ລາຍການໜ້າວຽກ ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
2. ມູນຄ່າ ແລະ ວິທີການຊຳລະຄ່າ ກໍ່ສ້າງ;
3. ໄລຍະເວລາ ແລະ ຕາຕະລາງ ດຳເນີນໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
4. ການຈັດຫາວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
5. ການກວດກາ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການມອບ-ຮັບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
6. ການປັບໃໝ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດສັນຍາ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມກຳນົດ ເວລາ;
7. ໄລຍະເວລາ ແລະ ມູນຄ່າ ຄ່າປະກັນສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
8. ການດັດແກ້, ການຍົກເລີກ ຫລື ສິ້ນສຸດສັນຍາ;
9. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
10. ພາສາທີ່ໃຊ້ໃນສັນຍາ;
11. ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 53. ການປະມູນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການເຂົ້າປະມູນ ຂອງບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ

ການຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຕ້ອງມີການປະມູນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ການເຂົ້າປະມູນ ຂອງບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ມີປະສິບການ ແລະ ຜົນງານຕົວຈິງ ທີ່ເໝາະສົມກັບ ປະເພດ, ຂະໜາດ ແລະ ລະດັບຂອງ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
3. ມີຖານະການເງິນຕາ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກທະນາຄານ;
4. ມີສະຖາປະນິກ ແລະ ວິສະວະກອນ ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ມີປະ ສິບການສົມຄູ່ກັບຂະໜາດ ແລະ ລະດັບ ຂອງແຕ່ລະປະເພດໂຄງການ;
5. ມີພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ກໍ່ສ້າງ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ພຽງພໍ;
6. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
7. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານການປະມູນ.

ພາກທີ V
ສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 54. ສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນເຕົ້າໂຮມ ບັນດາສະຖາປະນິກ, ວິສະວະກອນ, ນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ.

ສະມາຄົມວິຊາຊີບ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55. ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມໜຶ່ງທີ່ຂຶ້ນກັບຂະແໜງການ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ມີພາລະບົດບາດ ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ, ສະຕິປັນຍາ ຂອງບັນດານັກວິຊາຊີບກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ພາຍໃຕ້ ລັດຖະທຳມະນູນ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບ ແລະ ຈັນຍາບັນຂອງຕົນ ເພື່ອປົກປ້ອງ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວິຊາຊີບຂອງຕົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງຄຸນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 56. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ສະມາຄົມວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງລັດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ຊ່ວຍເຫລືອ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມສະມາຊິກຂອງຕົນ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ກໍ່ສ້າງ ການປະກອບວິຊາຊີບ ໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງສະມາຊິກຕົນ ບົນພື້ນຖານ ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ເປັນເຈົ້າການໃນການສຶກສາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອອະນຸລັກ, ສົ່ງເສີມ ເອກະລັກທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ເປັນມໍລະດົກຂອງຊາດ;
5. ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ການກໍ່ສ້າງ ທີ່ທັນສະໄໝ;
6. ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ປະສົບການດ້ານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຂອງສະມາຊິກຕົນ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ;
7. ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມເປັນເອກະພາບ ພາຍໃນບັນດານັກວິຊາຊີບກໍ່ສ້າງດ້ວຍກັນ ແລະ ພົວພັນຮ່ວມມື ກັບສະມາຄົມວິຊາຊີບອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 57. ສະຖາປະນິກ

ສະຖາປະນິກ ແມ່ນ ນັກວິຊາການ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ໃນການອອກແບບທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ການປະດັບປະດາ ແລະ ການຕົບແຕ່ງ.

ສະຖາປະນິກ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດ ກຳນົດແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບຮູບແບບ, ຮູບຊົງ, ສັດສ່ວນ, ໂຄງສ້າງ, ກຳນົດໝາຍທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ກຳນົດການນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມແບບສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຊີ້ນຳການກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 58. ວິສະວະກອນກໍ່ສ້າງ

ວິສະວະກອນກໍ່ສ້າງ ແມ່ນ ນັກວິຊາການ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ.

ວິສະວະກອນກໍ່ສ້າງ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດ ໃນການວິເຄາະ, ຄິດໄລ່ ອອກແບບທາງດ້ານວິສະວະກຳ, ຊີ້ນຳ, ກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມ ຄຸນນະພາບການກໍ່ສ້າງ ຕາມການອອກແບບ.

**ພາກທີ VI
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 59. ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ກໍ່ສ້າງໃນຂອບເຂດ ທີ່ລະບຽບກົດໝາຍບໍ່ອະນຸຍາດ ເປັນຕົ້ນ | ເຂດຍຸດທະສາດການທະຫານ, ເຂດວັດຖຸບູຮານ, ສະຖານປະຫວັດສາດ, ເຂດມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ເຂດປ່າສະຫງວນ, ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ, ທາງລົດໄຟ, ບຶງ, ໜອງ, ຫ້ວຍ, ທົ່ງນາ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ເຂື່ອນພະລັງງານໄຟຟ້າ, ຂອບເຂດສະໜາມບິນ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມປອດໄພການບິນ, ເຂດປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ ແລະ ອື່ນໆ;
3. ສຳຫຼວດອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາ ໂຄງການກໍ່ສ້າງຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໂດຍຜູ້ດຽວກັນ;

4. ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ, ຕໍ່ເຕີມ ແລະ ດັດແກ້ແບບ ຢ່າງຊະຊາຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຜັງເມືອງ;
5. ຊຸດດິນ, ກອງດິນ ຫລື ຖິ່ນດິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຕັດໄມ້ນ້ອຍເອົາມາເປັນໄມ້ຄໍ້າແບບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ຂົນສົ່ງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ ດິນ, ຫີນແຮ່, ຫີນພູ ແລະ ຊາຍ ທີ່ສ້າງຄວາມເປີຂາດເປື້ອນໃສ່ໜ້າທາງ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ຫຼື ສະຖານທີ່ຂອງຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຂັດຂວາງ, ບໍ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍແກ່ການດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ;
9. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດໃຫ້ ຫລື ຮັບສິນບົນ ໃນການດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ;
10. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນທຸລະກິດ, ເປັນທີ່ປຶກສາ ຫຼື ເປັນພະນັກງານວິຊາການ ໃຫ້ບໍລິສັດຮັບເໝົາໂຄງການກໍ່ສ້າງ ທີ່ພົວພັນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການປະມູນ;
3. ຮັບສິນບົນ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ໝູ່ຄູ່;
4. ເມີນເສີຍຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ, ກົດໝວງຖ່ວງດຶງ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຫລື ປຸກສ້າງ ແລະ ເມີນເສີຍຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ;
5. ອອກອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງໂຮງແຮມ ຫລື ຮ້ານກິນດື່ມ ແລະ ບັນເທີງ ຢູ່ຕິດກັບວັດ, ໂຮງໝໍ ແລະ ໂຮງຮຽນ;
6. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ຫ້າມເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ, ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ, ສະຖາປະນິກ ຫຼື ວິສະວະກອນ ໃນການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງເອົາສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
2. ຮັບສິນບົນ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຈາກຜູ້ຮັບເໝົາ;
3. ຊັກຊ້າ ໃນການຊຳລະຄ່າສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ຕ່າງຫາກ;

4. ກົດໝວງຖ່ວງດຶງຜູ້ຮັບເໝົາ ກ່ຽວກັບວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນການກໍ່ສ້າງ;
5. ເມີນເສີຍຕໍ່ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ;
6. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ນອກຈາກປະເພດທີ່ຕົນໄດ້ຂຶ້ນ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ທະບຽນສຳປະ ທານ;
2. ກໍ່ສ້າງໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມແບບແຜນຜັງ, ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກໍ່ສ້າງ;
3. ກໍ່ສ້າງໂດຍບໍ່ມີ ມາດຕະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
4. ຂາຍ ຫລື ມອບໂອນ ໂຄງການກໍ່ສ້າງໃຫ້ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
5. ຊຸດດິນ, ກອງດິນ ຫລື ຖິ່ນດິນ ຢູ່ນອກຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເວລາດຳເນີນ ການກໍ່ສ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ປ່ອຍປະລະເລີຍ ວຽກງານ ຫລື ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ທີ່ຕົນໄດ້ເຊັນສັນຍາກໍ່ສ້າງກັບເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ;
7. ຕັດໄມ້ ເພື່ອເອົາມາເປັນໄມ້ຄຳ້ແບບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 63. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ, ສະຖາປະນິກ ແລະ ວິສະວະກອນກໍ່ສ້າງ

ຫ້າມບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ, ສະຖາປະນິກ ແລະ ວິສະວະກອນກໍ່ສ້າງ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ລອກແບບແຜນຜັງສະຖາປັດຕະຍະກຳ ແລະ ວິສະວະກຳ ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອສະແຫວງ ຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫາງດ້ານການຄ້າ;
2. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຄາກາງຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ທີ່ຈະເປີດການປະມູນ;
3. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫລື ຜູ້ຮັບເໝົາ ກ່ຽວກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອສະ ແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
4. ປະພຶດທີ່ຜິດຕໍ່ຈັນຍາບັນວິຊາຊີບຂອງຕົນ;
5. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 64. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 65. ການໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດເຈລະຈາ, ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ປະນີປະນອມກັນ.

ມາດຕາ 66. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂ ດ້ວຍຮູບການປະນີປະນອມກັນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບ່ອນຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 67. ການແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 68. ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ ຫລື ປະນີປະນອມ ຫລື ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຫລື ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 69. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ອົງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຫ້ອງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 70. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງຂອງຂະແໜງການຕົນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ມະຕິຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ມາເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ຂອງຂະແໜງການຕົນ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອສ້າງຈິດສໍານຶກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານກໍ່ສ້າງຂອງຂະແໜງການຕົນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນການລົງທຶນ, ການພັດທະນາ, ການຂະຫຍາຍລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໃນຂະແໜງການຕົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກກໍ່ສ້າງ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເລືອກເຟັ້ນເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງອອກບົດແນະນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
6. ພິຈາລະນາ ການອະນຸຍາດ ການກໍ່ສ້າງຂະໜາດໃຫຍ່ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ, ມີຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຈະ ແລະ ການຍົກເລີກໂຄງການກໍ່ສ້າງ;
8. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນ ດ້ານການກໍ່ສ້າງ;
9. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 71. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາວຽກງານກໍ່ສ້າງຂອງຂະແໜງການຕົນ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງຂອງຂະແໜງການຕົນ ໃນຂອບເຂດແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ສຳຫລວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ພິຈາລະນາການອະນຸຍາດ ການກໍ່ສ້າງຂະໜາດກາງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ມີຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ການຂະຫຍາຍ, ການໂຈະ ແລະ ການຍົກເລີກໂຄງການກໍ່ສ້າງຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ;
7. ຄຸ້ມຄອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳຫລວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ທີ່ປຶກສາ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
8. ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຂອງຂະແໜງການ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
9. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ຂະແໜງການຂັ້ນເທິງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 72. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຫ້ອງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຫ້ອງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ, ນະຄອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານກໍ່ສ້າງ ໃນຂອບເຂດເມືອງ, ເທດສະບານ ຂອງ ຕົນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບກິດຈະການກໍ່ສ້າງຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ, ເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາ ແລະ ເຂດຊົນນະບົດ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງແຂວງ, ນະຄອນ ພິຈາລະນາ;
4. ພິຈາລະນາ ການອະນຸຍາດ ການກໍ່ສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ຂອງຕົນ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງໃຫ້ ພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຕົນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 73. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຂອງຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;
2. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມອອກຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ: ການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງອອກ ຈາກພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ, ປູລະນະ, ປະຕິສັງຂອນ ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທີ່ຮັບໃຊ້ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ໃນຂອບເຂດບ້ານ ຂອງຕົນ;
3. ລາຍງານສະພາບການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງໃນຂອບເຂດບ້ານ ຂອງຕົນ ຕໍ່ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຫ້ອງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ມາດຕາ 74. ອົງການກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ

ອົງການກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 69 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ:
 - ສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕິດຕາມກວດກາຂອງ ສະພາແຫ່ງຊາດ;
 - ອົງການກວດກາລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດກາລັດ;
 - ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍກວດສອບອິດສະລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດສອບ;
 - ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສີ່ມວນຊົນ.

ການກວດກາພາຍນອກ ມີຈຸດປະສົງກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໄສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 75. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາ

ໃນການກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ອົງການກວດກາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະຕິບັດ ຕາມເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ແລະ 77 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 76. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ມີ ເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບົບກົດໝາຍ, ແຜນ ການລົງທຶນ, ການພັດທະນາ ແລະ ບູລະນະຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂອງຂະແໜງການ ຕົ້ນ;
2. ກວດກາ ການປະຕິບັດມາດຕະຖານເຕັກນິກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງ ລວມທັງອຸປະກອນກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງຂະແໜງການຕົ້ນ;
3. ກວດກາ ການປະຕິບັດມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ ແລະ ນະໂຍບາຍສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຂອງ ຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນການດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ;

4. ກວດກາ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ແລະ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ;
5. ກວດກາ ການປະມຸນ, ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ, ສັນຍາຄວບຄຸມການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງຂະແໜງການຕົນ;
6. ກວດກາ ຄວາມຄົບຖ້ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກໍ່ສ້າງຕາມຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາກໍ່ສ້າງ.

ນອກຈາກນີ້ ການກວດກາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນການກວດກາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 77. ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ, ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ແບບກະທັນຫັນ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາໂຄງການກໍ່ສ້າງນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 78. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານກໍ່ສ້າງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 79. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາຫລື ໜັກ.

ມາດຕາ 80. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາບາງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 81. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫລື ພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາບາງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ ຫລວງຫລາຍ ແລະ ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານການກະທຳຜິດຂອງຕົນ, ຫລືບຫລີກ ຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກ ປະຕິບັດວິໄນຕາມລະບຽບການ ເຊັ່ນ ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ, ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ຖືກໄລ່ອອກຈາກການ.

ມາດຕາ 82. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ກໍ່ ຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ເນື່ອງມາຈາກການກະ ທຳຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານການກໍ່ສ້າງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດ;
3. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ;
4. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການໃນການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ຊຶ່ງສິ່ງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ສຳລັບ ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 83. ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງໄດ້ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຊັບສິນ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນ ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 84. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະ ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 85. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 86. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ